

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัยเป็นการนำมาซึ่งความรู้และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ การวิจัยนั้นอาจแบ่งออกเป็นหลายประเภท เช่น แบ่งออกตามประโยชน์ของการวิจัย แบ่งตามที่มาของความรู้ แบ่งตามความมุ่งหมาย และแบ่งตามวิธีการวิจัย (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2521 : 1) นอกจากนี้การแบ่งประเภทของการวิจัยยังอาจแบ่งตามสาขาวิชาได้เป็น 2 ประเภทคือ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การวิจัยทางสังคมศาสตร์นั้นนิยมแบ่งประเภทของการวิจัยออกตามความมุ่งหมายและวิธีการวิจัยคือแบ่งออกเป็นการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์, การวิจัยเชิงทดลองและการวิจัยแบบบรรยาย (John W. Best, 1977 : 15) จากการศึกษาทั้ง 2 แบบนี้จะเห็นว่า การวิจัยแบบบรรยายเป็นระเบียบวิธีการวิจัยที่นักวิจัยทางสังคมศาสตร์นิยมใช้มากที่สุด เนื่องจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อบรรยายสถานการณ์ของปรากฏการณ์ปัจจุบันที่น่าสนใจศึกษา อันก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์เหล่านั้นอย่างกระจ่างแจ้ง เป็นการวิจัยแบบธรรมชาติที่ผู้วิจัยมิได้เข้าไปมีบทบาทต่อผลที่เกิดขึ้น ปล่อยให้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2521 : 2) เทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลที่นิยมใช้กันมากในการวิจัยแบบบรรยายนี้มี 4 วิธีด้วยกันคือ การสังเกตข้อมูลที่มีอยู่แล้ว, การสังเกตโดยตรง, การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม เมื่อพิจารณาเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 4 วิธีดังกล่าว จะเห็นว่าแต่ละวิธีมีข้อดีและข้อจำกัดในการใช้แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามเทคนิคการใช้แบบสอบถามก็เป็นเทคนิคที่นักวิจัยใช้กันมาก ดังที่อุทุมพร ทองอุไทย กล่าวไว้ว่า "ในปัจจุบันการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์เกือบ 30% นิยมใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ" (อุทุมพร ทองอุไทย, 2520 : 3) แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนั้นจะเชื่อถือได้มากน้อยเพียงไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของข้อมูลเป็นสำคัญ ซึ่งคุณภาพของข้อมูลนั้นส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประเมินงานวิจัยทางการศึกษาในรอบปี พ.ศ. 2523-2524 ของคณะกรรมการพิจารณาผลงานวิจัยทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการ

วิจัยพบว่า เป็นปัญหาอย่างมากตรงที่ว่าเครื่องมือเหล่านั้นทำให้ได้ข้อมูลตรงกับวัตถุประสงค์หรือไม่ (สงบ ลักษณะ, 2524 : 6) ภัยอยู่ที่เครื่องมือแต่ละชนิดนั้นมีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ในการเลือกเครื่องมือวิจัยจำเป็นต้องพิจารณาถึงลักษณะเฉพาะของเครื่องมือเหล่านั้น ๆ

ในลักษณะของงานวิจัยที่ต้องการข้อมูลทางด้านความคิดเห็น หรือทัศนคตินั้น เครื่องมืออย่างหนึ่งที่นิยมนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลก็มากก็ได้แก่ มาตรการทัศนคติ การสร้างมาตรวัดทัศนคตินั้น ผู้วิจัยสามารถสร้างได้จากหลายแนวความคิดด้วยกันคือ ตามแนวความคิดของเซอร์สโตน ซึ่งเรียกว่ามาตรวัดทัศนคติของเซอร์สโตน, ตามแนวความคิดของกัทต์แมน ซึ่งเรียกว่ามาตรวัดทัศนคติของกัทต์แมน, ตามแนวความคิดของออสกู๊ด ซึ่งเรียกว่ามาตรวัดนัยจำแนก ตามแนวความคิดของฟิชบาย (Fishbein) ซึ่งเรียกว่ามาตรวัดทัศนคติของฟิชบาย (Fishbein) และตามแนวความคิดของลิเคอร์ท ซึ่งเรียกกันว่ามาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ท ฯลฯ แต่ทั้งนี้จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตมหาวิทยาลัย นั้น พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วจะนิยมนำมาตราวัดของลิเคอร์ทมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกันมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมาตรวัดของลิเคอร์ท เป็นมาตรที่สร้างง่าย รวดเร็ว และมีความเที่ยงสูง

มาตรวัดทัศนคติที่สร้างตามแนวของลิเคอร์ทมีชื่อเรียกกันหลายชื่อ คือ SIGMA SCALE, THE LIKERT-TYPE SCALE, LIKERT'S SCALE และ THE METHOD OF SUMMATED RATING ภายหลังจากที่เซอร์สโตนและแชฟ (Thurstone and Chave) ได้สร้างมาตรวัดทัศนคติตามแบบของเขาแล้วประมาณ 2-3 ปี ลิเคอร์ท (Likert) ก็ได้เสนอแนวความคิดของเขาขึ้นมาในปี ค.ศ. 1932 โดยอาศัยพื้นฐานความเชื่อที่ว่า "เราปัญญาของมนุษย์จะมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ" ซึ่งจากพื้นฐานความเชื่อนี้ลิเคอร์ทได้ใช้หน่วยความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นเกณฑ์ในการประมาณความเข้มของทัศนคติ ทั้งนี้โดยมีสมมุติฐานใหญ่ 3 ประการด้วยกัน

ประการแรก การตอบสนองต่อคำถามหรือรายการแต่ละข้อในเครื่องวัดจะมีลักษณะคงที่ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าลักษณะคงที่ของการสนองตอบในทุก ๆ ข้อจะต้องเป็นเส้นทับกัน

ประการที่สอง ผลรวมของลักษณะคงที่ของการสนองตอบในข้อทั้งหมดของแต่ละบุคคลจะมีลักษณะเป็นเส้นตรงหรือเกือบเป็นเส้นตรง เพราะถึงแม้ว่าลักษณะคงที่ในทุก ๆ ข้อจะไม่เป็น

เส้นทับกัน แต่เมื่อนำค่าคงที่มารวมกันแล้ว จะทำให้ส่วนที่เเฉจากความเป็นเส้นตรงหักกลม
ลงกันไป

ประการที่สาม ผลรวมของลักษณะคงที่ของการสนองตอบในข้อหนึ่ง ๆ จะมีองค์
ประกอบรวมกันอยู่หนึ่งตัว นั่นคือผลรวมนี้แทนค่าลักษณะนิสัยที่จะวัดได้อย่างหนึ่ง ๆ เพียงอย่าง
เดียว

ซึ่งจากหลักพื้นฐานความเชื่อและสมมุติฐานเหล่านี้ ลีเคอร์ทจึงสามารถวัดทัศนคติใน
เรื่องหนึ่ง ๆ โดยอาศัยหลักการรวมคะแนนทั้งหมดที่บุคคลได้จากการสนองตอบคำถามทุก ๆ ข้อ
เข้าด้วยกัน

อนึ่ง ในการสร้างคำถามตามแนวของลีเคอร์ทนั้นจะต้องประกอบด้วยข้อความ
(Statement) ที่มีข้อความประเภที่เห็นด้วยหรือนิมนาน (Favorable Statements)
และข้อความประเภที่ไม่เห็นด้วยหรือนิเสษ (Unfavorable Statements) ผสมผสาน
กันอยู่ แต่อย่างไรก็จากการศึกษาเอกสารการวิจัยทั้งของไทยและของต่างประเทศเกี่ยวกับ
มาตรวัดทัศนคติแบบลีเคอร์ทนั้นยังไม่พบว่ามีผู้ใดศึกษาในลักษณะโครงสร้างของมาตรวัดที่
มาตรวัดทัศนคติแบบลีเคอร์ทนั้นควรมีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสษอยู่เป็นสัดส่วนเท่าไรของ
จำนวนข้อกระทงทั้งหมด จึงจะทำให้ได้ค่าความเที่ยงและความตรงสูง แต่จากการศึกษาค้นคว้า
ในเอกสารต่าง ๆ พบว่าถ้าเป็นลักษณะของแบบทดสอบแบบถูกผิดนั้น อีเบล (Ebel, Robert
L. 1972 : 129) ได้กล่าวไว้ว่า "แบบทดสอบแบบถูกผิดนั้น ข้อที่ผิดจะเป็นข้อที่มีอำนาจ
จำแนกดีกว่าข้อที่ถูก" ดังนั้นแบบทดสอบแบบถูกผิดที่มีจำนวนข้อผิดมากกว่าข้อถูก จะทำให้ความ
แปรปรวนของคะแนนสูง ซึ่งค่าความแปรปรวนของคะแนนมีความสัมพันธ์กับค่าความเที่ยงของ
แบบสอบ คือจะทำให้ค่าความเที่ยงของแบบสอบสูง ซึ่งจากแนวคิดนี้ผู้วิจัยได้นำมาปรับใช้กับมาตร
วัดทัศนคติแบบลีเคอร์ท ทั้งนี้เพราะในการสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลีเคอร์ทเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ
ในการวิจัยนั้น ลีเคอร์ทเพียงแต่เสนอว่าควรมีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสษและจำนวนข้อกระทง
ที่เป็นนิมนานอย่างละเท่ากัน แต่ทั้งนี้ก็มีข้อหลักฐานเชิงประจักษ์จากงานวิจัยที่ยืนยันว่าควรมี
อัตราส่วนจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสษต่อจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิมนานเป็นเท่าใดแน่ ดังนั้นจึงเป็น
ปัญหาที่ว่า ในการสร้างมาตรวัดทัศนคติแบบลีเคอร์ทจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสษนั้นควรมีอยู่เป็น

สัดส่วนเท่าไรของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด จึงจะพอเหมาะที่จะทำให้แบบฝึกหัดนี้มีความเที่ยง
 สูงและความตรงสูง ด้วยเหตุผลดังกล่าวประกอบกับการวิจัยเกี่ยวกับเทคนิควิธีหรือการวิจัยเพื่อ
 พัฒนาเครื่องมือนี้ยังมีผู้ทำกันน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบค่าความเที่ยง
 และความตรงของมาตราวัดทัศนคติที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธต่างกัน 3 ชุด คือมาตราวัด
 ทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธเป็น 75%, 50% และ 25% ของจำนวนข้อ
 กระทงทั้งหมด โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดของอีเบล (Ebel, Robert L. 1972 : 129)
 ที่ว่า "แบบสอบแบบถูกผิดนั้น ถ้ามีจำนวนข้อผิดอยู่ประมาณ 67% ของจำนวนข้อสอบทั้งหมดแล้ว
 จะทำให้แบบสอบนี้มีค่าความเที่ยงสูงชัน" มาปรับใช้ทั้งนี้เพื่อให้ได้ข้อเสนอที่เน้นประโยชน์
 เกี่ยวกับการใช้มาตราดี เบลอร์ในการวัดทัศนคติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็น
 นิเสธต่างกัน 3 ชุดคือ
  - ชุด ก. เป็นมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 75%
 ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด
  - ชุด ข. เป็นมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 50%
 ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด
  - ชุด ค. เป็นมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 25%
 ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด
2. เปรียบเทียบค่าความเที่ยงของมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทง
 ที่เป็นนิเสธต่างกัน 3 ชุด คือมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 75%,
 50% และ 25% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด
3. เปรียบเทียบความตรงร่วมสมัยของมาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทง
 ที่เป็นนิเสธต่างกัน 3 ชุดคือ มาตราวัดทัศนคติแบบดี เบลอร์ที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 75%,
 50% และ 25% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด

4. เปรียบเทียบค่าความตรงเชิงจำแนกของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธต่างกัน 3 ชุด คือ มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 75%, 50% และ 25% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด

สมมุติฐานการวิจัย

เนื่องจากอีเบล (Ebel, Robert L. 1972 : 129) ได้กล่าวไว้ว่า "ในลักษณะของแบบทดสอบแบบถูกผิดนั้น ข้อที่ผิดจะเป็นข้อที่มีอำนาจจำแนกดีกว่าข้อที่ถูก" ซึ่งสอดคล้องกับนักวิชาการหลายคน ซึ่งพบว่าข้อสอบแบบถูกผิดนั้นข้อผิดจะมีประสิทธิภาพในการจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ เด็กเก่งและเด็กอ่อนได้ดีกว่าข้อถูก เมื่อเป็นเช่นนี้แบบสอบแบบถูกผิด ที่มีข้อผิดมากกว่าข้อถูกจะมีความแปรปรวนของ คะแนนสูง ซึ่งค่าความแปรปรวนของคะแนนมีความสัมพันธ์กับค่าความเที่ยง ของ แบบสอบคือ จะทำให้ค่าความเที่ยง ของ แบบสอบสูง ด้วย ซึ่ง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างลักษณะของแบบสอบแบบถูกผิดกับมาตรวัดทัศนคติของลิเคอร์ทที่มีข้อกระทง เป็นทั้งนิเสธ (เชิงลบหรือไม่เห็นด้วย) และนิเสธ (เชิงบวกหรือเห็นด้วย) จะเห็นได้ว่าข้อกระทงที่เป็นนิเสธในมาตรวัดทัศนคติกับข้อผิดในแบบทดสอบแบบถูกผิดนั้นมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือในลักษณะของข้อสอบแบบถูกผิดนั้นเมื่อผู้ตอบพบข้อที่ผิดซึ่ง ขัดกับความรูที่ได้อีกขึ้นมา ผู้ตอบก็จะเกิดความตระหนักระมัดระวังและคิดอย่าง รอบคอบมากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับข้อกระทงที่เป็นนิเสธหรือ เชิงลบคือ เมื่อผู้ตอบพบข้อกระทงที่เป็นเชิงนิเสธซึ่ง ขัดกับความรูที่ผู้ตอบก็จะเกิดความตระหนักระมัดระวัง และคิดอย่าง รอบคอบมากขึ้น เช่นกัน และในทำนอง เดียวกันข้อกระทงที่เป็นนิเสธในมาตรวัดทัศนคติกับข้อถูกในแบบทดสอบแบบถูกผิดนั้นก็มีลักษณะที่คล้ายคลึง กัน เช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้ง สมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 1

ค่าความเที่ยงของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทชุดที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 75% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมดจะสูง กว่าค่าความเที่ยง ของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทชุดที่มีจำนวนข้อกระทง 50% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด และสูง กว่าค่าความเที่ยง ของมาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ทชุดที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 25% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด

เนื่องจากผู้วิจัยมีความเชื่อว่าข้อคำถามที่เป็นเชิงลบหรือนิเสธนั้น เมื่อผู้ตอบอ่านข้อคำถามนั้นแล้วก่อนจะตอบจะต้องมีการคิดทบทวนหรือคิดอย่าง ลึกซึ้งมากกว่าข้อคำถามที่เป็นเชิงบวกหรือนิเสธ ทั้งนี้เนื่องจากธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อ ได้พบกับสิ่ง ซึ่ง ขัดกับความรูที่รู้ความคิดเห็น

ของคณแล้ว ย่อมจะต้องเกิดการลังเลสงสัย และคิดทบทวนในข้อคำถามนั้นอีกครั้ง ดังนั้นคำตอบ
ที่ได้ย่อมถูกถกเถียงรอกมาแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ผลหรือคำตอบที่ได้มาจะให้ความมั่นใจได้มากกว่า
ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 2

ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของมาตราวัดทัศนคติครูที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ
75% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมดกับคะแนนมาตราวัดทัศนคติครูเกณฑ์ จะสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างคะแนนของมาตราวัดทัศนคติครูที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 50% ของจำนวนข้อกระทง
ทั้งหมดกับคะแนนของมาตราวัดทัศนคติครูเกณฑ์ และสูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของมาตรา
วัดทัศนคติครูที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 25% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมดกับคะแนนของมาตรา
วัดทัศนคติครูเกณฑ์

จากงานวิจัยของอีเบล (Ebel, Robert L. 1972 : 129) และนักวิชาการ
หลายท่านได้ข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่าข้อสอบแบบถูกผิดนั้นข้อผิดจะสามารถจำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของเด็กเก่งและเด็กอ่อนได้ดีกว่าข้อถูก ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานดังนี้

สมมุติฐานที่ 3

แบบวัดทัศนคติครูที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 75% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมดจะ
สามารถจำแนกทัศนคติของนิสิตนักศึกษาได้ดีกว่ามาตราวัดทัศนคติครูที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ
50% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด และมาตราวัดทัศนคติครูที่มีจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธ 25% ของ
จำนวนข้อกระทงทั้งหมดความลำค้ำ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่สอบผ่านการคัดเลือก
เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ หรือศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสวนกลาง ในปีการศึกษา 2529 นี้
เท่านั้น

2. มาตราวัดที่ใช้ในการวิจัยคือ มาตราวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูนั้นผู้วิจัยใช้เป็นเพียง
เครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงและความตรงของมาตราวัด

ทัศนคติเท่านั้น มิได้สนใจที่จะศึกษาถึงระดับทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพครู

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระได้แก่ มาตรการทัศนคติแบบลิเคอร์ท จำนวน 3 ชุด คือ มาตรการทัศนคติชุด ก. มาตรการทัศนคติชุด ข. และมาตรการทัศนคติชุด ค.

ตัวแปรตาม ได้แก่ ค่าความเที่ยงของมาตรการวัด, ค่าความตรงร่วมสมัยของมาตรการวัด และค่าความตรงเชิงจำแนกของมาตรการวัด

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มนักศึกษาที่ตอบมาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครู ทอบตามความรู้สึก ความนึกเห็นที่แท้จริง และด้วยความจริงใจ

2. มาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครูชุดเกณฑ์ มาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครูชุดที่ผู้วิจัยคิดแปลงมาคือ มาตรการทัศนคติชุด ก. มาตรการทัศนคติชุด ข. และมาตรการทัศนคติชุด ค. มีมาตรฐานตรงตามที่รายงาน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

มาตรการทัศนคติชุด ก. หมายถึง มาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวความคิดของลิเคอร์ท โดยมีสัดส่วนจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธเป็น 75% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด

มาตรการทัศนคติชุด ข. หมายถึง มาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวความคิดของลิเคอร์ท โดยมีสัดส่วนจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธเป็น 50% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด

มาตรการทัศนคติชุด ค. หมายถึง มาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สร้างตามแนวความคิดของลิเคอร์ท โดยมีสัดส่วนจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธเป็น 25% ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด

มาตรการทัศนคติชุดเกณฑ์ หมายถึง มาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สร้างโดยศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และนางสาวนิยะดา ศรีจันทร์ ซึ่งสร้างตามแนวทฤษฎีทัศนคติของมาติน โพบาย ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมด 29 ข้อ

ความทรงร่วมสมัย หมายถึง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนนจากมาตรวัดทัศนคติ
ชุด ก. ชุด ข. และชุด ค. กับคะแนนจากมาตรวัดทัศนคติชุด เกณฑ์

ความตรงเชิงจำแนก หมายถึง ความสามารถในการจำแนกของมาตรวัดทัศนคติ
ชุด ก. ชุด ข. และชุด ค. ที่สามารถจำแนกนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำออก
จากกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มนักศึกษามีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงและต่ำจะถูกแบ่งโดย
คะแนนจากมาตรวัดทัศนคติชุด เกณฑ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบว่ามาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ต์นั้น ควรจะมีจำนวนข้อกระทงที่เป็น
นิเสธอยู่ประมาณกี่เปอร์เซ็นต์ของจำนวนข้อกระทงทั้งหมด จึงจะทำให้ได้ค่าความเที่ยงและความ
ตรงสูง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการใช้มาตรวัดทัศนคติแบบลิเคอร์ต์ในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้
ในการวิจัย
2. เป็นแนวทางให้ผู้วิจัยท่านอื่น ๆ ใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องจำนวนข้อกระทง
ที่เป็นนิเสธ กับจำนวนข้อกระทงที่เป็นนิเสธในการสร้างเครื่องมือที่ใช้มาตรวัดแบบลิเคอร์ต์
3. เพื่อให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือวัดทัศนคติโดยใช้
มาตรวัดแบบลิเคอร์ต์ อันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทัศนคติต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย